

excusari à peccato beneficiatos vigore illius testantes, etiam ad usus profanos, & ius cognatis, & hereditibus relinquentes: & sic in Hispania (talis enim consuetudo est in illa ab immemoriali tempore) hoc licet omnibus beneficiis, qui Episcopi non sint. Ratio, quia est consuetudo observata, & recepta, & tacito Papa, ac Praelatorum consensus approbata, & ex lege Caroli Quinti confirmata, quae habetur lib. 5. ordin. iii. 8. lib. 13. Ita tenet Cesar, cap. cum in officiis, de ref. num. 9. Perez lib. 1. ordin. titul. 3. lib. 1. fol. 115. ver. & c. alii, Sarmiento lib. de reddit. p. 4. c. 1. a. nu. 8. per plures. Idem cum limitatione tener. Cord. lib. 3. g. 18. ad. 1. & ubi tenet clericos ex talis generali licentia, vel speciali Papa posse ex justa causa testari in usus profanos: & ait, esse iustam causam utilitatem Ecclesie, vel jam accipit, quae sit gratificatio, vel in futurum accipientiam. Pro hac sententia faciunt aliqui, qui una restrictione aliquo fatentur posse clericos de dictis redditibus testari, ubi talis viget consuetudo. Hi sunt Palud. d. 4. g. 9. 3. art. ultimo. Hespius, Guido Guillelmus Benedictus, Joan. Ad. Philip. probus, Joan. Gallus, quos referit Cov. ubi supra, favet etiam D. Ant. 3. part. titul. 10. cap. 3. §. 14. ubi talem consuetudinem referunt non reprobant. Et idem Simancas lib. inst. 11. g. num. 90.

8 Secunda sententia tenet talem consuetudinem non esse validam absolute, sed ad testandum de dictis redditibus ad usus soli posse, & in modica quantitate; focus ad usus profanos, vel in magna quantitate, quia esset valde onerosa Ecclesie. Ita Sylvius, Clericus 4. quaf. 2. & 3. Rosella lib. 1. Ang. Clericus 13. numer. 2. Turrecrem, cap. nulli dubium, 12. quaf. 5. num. 11. Gabr. 4. d. 15. quaf. 3. artic. 3. dub. 9. Panorm. c. cum in officiis, de testam. Nav. summa Hispan. e. 25. n. 127. & opus. de reddit. g. 3. n. 1. & plures alii, quos referit Cov.

9 Tertia sententia fatur cum secunda, non valere dictam consuetudinem quoad usus profanos, verum non apponit restrictionem, ut sit in modica quantitate.

10 Si sexta conclusio. Clerici ex redditibus Ecclesiasticis ad usus profanos, & ad augendos cognatos, & alios heredes, non possunt liberè testari, sicut de bonis patrimonialibus, nec hoc potest defendi, & excusari consuetudinem. Probatur, quia dum vivant, non possunt contraria facere; sed habent obligacionem dandi superflua pauperibus, & male consuetudo, quae contra hoc est, non excusat, ergo multo minus in morte, ubi major ratio est, & ubi nos sit diu scipitur. Item quia, cum jura Ecclesiastica libet, horum bonorum in usus profanos dispositionem prohibentia, fint tam gravia, & utilia, & necessaria, & ex maxima causa, non est credendum, Papam in hoc confessisse. Item quia licet prohibitio testandi sit de jure humano, at proibitione disponendi in usus non possit est de jure divino, & naturali ut supra lib. 40. dixi, & docet Nav. d. 1. quaf. 3. num. 9. ergo consuetudo non potest derogare quod hoc secundum. Item quia lex regni disponens, ut servetur talis consuetudo, intellecta generaliter, scilicet ad omnes usus, et tantum permisiva, & si aliud disponeret, est iniusta, ut docet Navarr. d. 1. qu. 3. n. 16. Hanc conclusionem tenet contra autores primae sententiae omnes auctores secundae, & Hencula opusculi, 2. de reddit. c. ultimo, Gregor. Lopez p. 1. tit. 7. l. 53. ver. que los paguen, Molina 1. 2. de primog. e. 10. num. 55. 56. 57. Averand. responso 19. numer. 15. & alii.

11 Septima conclusio. Probabilis est, talem consuetudinem excusare clericos testantes ad usus pios, etiam in magna, & quantacunque quantitate, de redditibus Ecclesiasticis. Ratio, quia prohibiti testari Clerici ad usus pios est meritis de jure humano; ergo potest consuetudine in hoc derogari. Item quia hoc non est onerosum Ecclesie, sicut oneratum non est, & injuriolum, si Clericus omnes redditus Ecclesiasticis in vita distribueret in usus pios. Hanc conclusionem, quoad primam partem, tenet omnes auctores primae, & secunde sententiae, & citati in exta conclusione: quoad secundam est contra autores secunda sententiae; feci tenet eam autores primae, & Hencula, Averandino, Gregor. Lopez, Molina ibidem, & Navarr. opuscul. de reddit. qu. 3. num. 10. omnes enim illi absoltute concedunt, posse Clericos, ubi est consuetudo testari de redditibus, & non limitant modo testarunt, modica quantitate. Idem tenet quidam docti recentiores in suis scriptis.

12 Hinc intertum in nostra Hispania, iure optimo posse omnes Clericos, qui Episcopi non sunt, testari de redditibus Ecclesiasticis (intellige, ut dixi, ad usus pios.) Ratio quia est consuetudo præscripta, & quia in hac parte ius derogavit. Sic testantur Lex regni citata, Cesar, Perez, Simancas, Sarmiento, Molina, Hencula, Gregor. Lop. Averandino, & Nav. opuscul. de reddit. qu. 3. num. 16. in fine, dicit hoc ita crede polle.

13 Tandem tria notanda sint. Primum est, iuxta extravagantes quamdam Julii Tertii videtur intelligendam hanc conclusionem de fructibus, & redditibus tempore mortis perceptis à beneficiario: secus vero de iis redditibus, qui sibi tempore mortis debebantur, non tamens eos perceperat, nec sibi jam soluti erant. Nam illa extravagans jubet, ut debita beneficiari, quae tempore mortis reperiuntur, non solvantur ex redditibus Ecclesiasticis debiti beneficiario, qui sibi non sum soluti erant. Verum illa extravagans recepta non est,

ut testatur Nav. lib. de reddit. q. 2. n. 38. & prædicti recentiores.

14 Secundo nota, quod ubicumque viget, & observatur illa consuetudo, scilicet ut post mortem beneficii fructus primi, vel secundi anni sequentis serventur ipsi beneficiario defuncto, intelligitur non ad hoc, quod heredes fruantur, vel in usus alios profanos convertantur; sed ad hoc, ut solvantur defuncti debita, vel pro anima ipsius in pauperes, vel alias pias causas expendantur. Quare heredes beneficiari non poterunt sibi hunc fructus accipere, nisi pauperes sint, per viam elemosynæ, vel nisi tantum expeditissim de suis bonis in levendis defuncti debitis, vel aliis suis operibus pro defuncto: pater hoc ex dictis. Ita Navarr. opuscul. de reddit. quaf. 3. num. 12. citans aliquos, & prædicti recentiores, & hoc est tenendum, licet aliqui, quos referit, & sequitur Cov. c. cum in officiis, num. 9. dicant contrarium, afferentes contangiosos, & alios heredes posse in eis succedere, & beneficiario ipsius relinquere.

15 Ultimum nota, inter opera pia, ad quae possunt Clerici testari, intelligi, quae relinquunt cognatis, aut servis tanquam pauperibus. Item quae sunt necessaria ad solvendum debita defuncti, & exequias, &c. sicut dixi sup. dub. 38. & aliquibus sequentibus, posse in vita disponere. Nav. qu. 3. n. 13. 14. & 9. 2. n. 38. Sylva, Clericus 4. g. 3.

D U B I U M L I .

An Episcopi testari possint de redditibus Episcopatus, sicut, saltem ad pias causas.

1 Se prima conclusio. De bonis patrimonialibus bene possunt Episcopi testari, & ea cuicunque relinquere. Hec conclusio potest probari eadem ratione, qua probata est conclusio secunda dubii praecedens: & omnes Doctores pro illa citati faciunt pro ista, & tenet expresse Cov. ad. 2. de ref. num. 3. referens plures, & aliquos textus, qui oppotuisse docere videntur, explicat, & Molina lib. 2. de primogenit. cap. 10. num. 27. & quidam neoterici in suis scriptis.

2 Nota hic, quod dum aliquid ex propriis bonis expedit Episcopus in Ecclesia utilitatem, potest de tanta redditum Episcopatus quantitate in quovis usus testari. In idem Doctores, qui citati sunt conclusio, 4. dub. praecedens, & patet eadem ratione.

3 Sed dubitatur de acquisitione per Episcopum, ex propria tamen industria post dignitatem adaptam, an sint ejusdem, ita ut liberè de eis valeat testari. Quidam dicunt posse; quia anti. licentiam, C. de Episcopis, & clericis, dicit Episcopo acquiri boni post dignitatem ei adventitia cognoscitur, ceteris bonis Ecclesie referuntur, & c. 1. da ref. 1. 12. qu. 9. tantum permittunt Episcopis de bonis ante dignitatem acquisiti testari. Sic tenet Ricard. 4. d. 45. art. 3. qu. 1. Jacobus Batrius i. sacrof. Cod. de Episcop. & clericis Barb. c. 1. de ref.

4 Sit secunda conclusio. Probabilis est, posse Episcopos de talibus bonis ad quovis usus testari. Patet, quia talia bona propria industria, & labore acquiruntur, & sic sunt illorum absoluti domini abique ullo pacto tactio, vel expedito convertendi in pios usus, nec aliquo iure prohibentur de iis testari: ex eo enim a canonicis talia bona Ecclesia adjudicantur, quia presumuntur ex bonis Ecclesie acquitata sunt. Ita tenet Turrecrem, c. nulli, deub. 12. quaf. 3. num. 2. Cesar, cap. 1. de ref. numer. 11. Sylvius, Clericus 4. quaf. 3. Ang. Clericus 13. numer. 5. Panorm. c. 1. de ref. in fin. Corvin. & Sylvestris Cov. citari, & prædicti neoterici.

5 Tertia conclusio: Certum est apud omnes, non posse Episcopos testari de redditibus Episcopatus, etiam ad usus pios, abique facultate Papæ. Ratio, quia id iure ipsi prohibetur, c. Episcop. c. finis manifest. 12. quaf. 2. cap. quia Joannes, & c. fixum, 12. g. 5. c. 1. c. ad hoc, c. cum in officiis, c. relatum, et 2. de ref. anti. licentiam, C. de Episc. & clericis: nec est consuetudo in contrarium, ut omnes, quos dicitur precedent, retulit, dicentes eam esse de aliis Clericis consuetudinem, testantur. Ratio autem, ut possit ad quocunque usus testari, & inveniatur in suis pias causas. Idem tenet quidam docti recentiores in suis scriptis.

6 Quarta conclusio. Privilegia, quae Papa Clericis concedit ad testandum intelliguntur quantum ad usus pios, non tamens eos perceperat. Ratio, quia intelligenda sunt rationabiliter, item, quia in dubio non est credendum, Papam voluisse peccare; peccaret tamen, si ad usus profanos concederet. Item quia, cum fin contra ius commune, in dubio sum restringenda. Ita Barb. & Card. quos referit, & sequentes, non exprimitur nisi expressè dicit ad profanes: patet eadem ratione. Sic Barb. Card. Navarr. & prædictis Magister lib. 1. & ver. Molina dicit enim requiri, ut exprimere concedat ad profanos,

D U B I U M L III .

An saltem possint Episcopi morti vicini de redditibus Ecclesiasticis disponere via donationis ad usus pios.

1 Atio dubitandi, quia idem videtur Episcopos vicinos morti hac bona donare, & de ipsi testari: & ratio, quare prohibetur eis, scilicet ne avare bona servent, scientes posse in morte testari, procedit si tunc donec posse.

Duplex est sententia.

2 Prima tenet, posse donare ad nos usus, veram in modica quantitate. Ratio quia c. ad hoc, de ref. dicitur, posse Clericum morbo laborantem donare redditus Ecclesiasticos, modo in hac donatione moderamur utatur. Ita tenet Auch. Faner. Amara, & Barbar. dicit cap. ad hoc (ut eos explicat Sarmiento lib. de reddit. 2. p. c. 8. n. 7. ubi carpit Cov. eo quod pro contraria sententia eos allegat.) Idem videtur tentare Cov. c. cum in officiis, de ref. n. 5. & Rof. Clericus 4. num. 1.

3 Secunda sententia tenet, posse donare in quavis quantitate ad usus pios.

4 Insuper dubium est, an ut talis donatio valeat, requiretur, ut talis Episcopus tradat bona in vita, vel facta sit post mortem heri traditionem. Duplex est sententia.

5 Prima tenet, oportere fieri traditionem in vita. Ita John. Ant. Caran. & Barbar. dicit cap. ad hoc. Idem videtur tenet Cesar, dicit. n. 5. Idem tenetur tenet Panorm. dicit c. cum in officiis, & Sylvius, Clericus 4. g. 3. & Ang. n. 2. dicit enim Fanor. quem Sylvius & Ang. ad pedem littera sequuntur: Valet donatio, modo beneficiarius actualiter donet in vita, & non relinquat donandum post mortem, non enim valet.

6 Secunda sententia tenet non requiri talen traditio-

nem. Sic

Prima conclusio: Probabilis est, talen Episcopum habentem mortuo, morte vicinam, posse inter vivos donare ad pias causas quaquecumque ex redditibus Ecclesiasticis quantitate. Ratio, quia ex eo, quod Episcopus licet auctoritate, vel ipius, non impedit quicunq; suam exercitare obligacionem, sed tenet tales redditus in pios usus distribuere: ergo etiam ager potest hanc explore obligationem.

7 Secunda conclusio: Patet pars, quia id folio

propter hoc

testari, & ubi quia alburum est, ut redditus Ecclesiasticos, qui pauperibus largiendi sunt, non posset agere donare praedecessoris, respondet Navarr. numer. 19. id. justificari posse ex eo, quod Papa communiter potest legata ad usus pios at illos usus pios, vel suos ita necessarios, ut dicit possunt pios.

D U B I U M L II .

An si Episcopi, vel alii clerici, obtenta a Papa testandi facultate, testentur. & posse istud testamentum revocare, possat iterum testari.

1 D Uplex est sententia.

Prima docet, non posse iterum testari. Ratio, quia in officiis, & onerosa simplex concessio solam priorem adumbrat, c. ann. pref. 1. 1. de prob. in 6. c. 1. dicitur, prob. ff. de iure donatio. Sed haec concessio, & facultas officiis, & contra iuris communis: ergo Ita tenet Cov. c. cum in officiis, de reddit. quaf. 12. num. 26. & 27. Molina lib. 2. de prim. cap. 10. num. 40. 42. Sarmiento lib. de reddit. pars. 4. num. 7. 8. addicione ibi, si fit in usus profanos, non valere, non quod eo tempore potestas donandi debet, sed quia presumitur in fraudem heri. Eadem sententiam videtur tenere plures alii, qui abolute dicunt, valere talentum donationem, & non limitant, modo fit in parva quantitate. Hi sunt Zef. 12. qu. 1. ver. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519.

Ratio i. quia ipsa donatio revocabilis est: & sic eadem est ratio prohibitiōis testamenti, & donationis causa mortis. Quare in universum est verum, cum qui testari non posset, non posse causā mortis donare, dēmptō quodam cōsequenter gāro utram ināscītē, in fāctū, ad i. Henrīc. l. 7, de iudicē, cap. 33, numer. 5. *Manuel* in *Bulla compositionis*, num. 42.

DUBIUM LIV.

Qui succedant Clericis ab intellato.

Nota in bonis patrimonialibus, vel quasi patrimonialibus, certum esse succedent consanguineos, qui secundum ius ab intellato succedere solent alii sacerdos. Ratio, & de illis possunt Clerici tam in vita, quam in morte libere disponere, ut patet ex dictis: Ita Angel. Clericis, 23, numer. 13. *Horatius opifex*, 2, de rebus Ecclesiasticis, cap. ultimus, *Rosalia Clericus* 4, numer. 7. *Sylva Clericus* 4, quod. 17, & aliis docti recentiores. Adducent *Sylva*, *Angel.* & *Rebelia*, de jure, si non habent eos consanguineos, qui ab intellato, sed jure, suos succedentes, succedere Ecclesiā ab intellato, etiam in illis Clericorum bonis, per cap. 2, de jure, ad intellato.

At in redditibus beneficiorum, flando in iure, non succedunt consanguinei, ut late per *Sylva*, *Clericus* 4, 9-17, constulit ibi, qui succedunt flando in iure. Ceterum in Hispania generali cohereditudine iam recepta, etiam in iis redditibus succedunt Clericis non Episcopis ab intellato cognati, qui de jure ab intellato succedere solent alii laici, Ita *Covar.* cum in officiis, de sefam, num. 9. *Sarmiento* libro de redditibus, 2, part. cap. 5, nu. 1. & c. 3, nu. 1. & 4, part. c. 1, nu. 2. *Sarmiento* 4, instit. titul. 9, num. 90. *Perez* 1, 5, ordinam. titul. 3, 2, fol. 115. & 1, 5, titul. 2, 1, 1, fol. 103. *versi Quinque regulas*, & iubetur servari hanc cohereditudinem, libr. 5, ordinam. tit. 2, additio *Perez*, si non habeat cognatos, succedere Ecclesiā.

3. Sit conclusio: Probabilis opinio est, posse in Hispania consanguineos succedere Clericis non Episcopis, etiam in redditibus Ecclesiasticis ab intellato, propter universaliter Hispania cohereditudinem, modo consanguinei verē elegant, factum quantum ad statum, vel habeant animum ex bona in pauperes expendere, vel pias alias causas. Ratio, quia quantum ad hoc, cohereditudo non est irrationabilis, & ita potuit iuri humano aliud circa hanc ab intellato successione, non disponere derogare; non tamen licet ea bona in ius prefatos expenderi, quia quod hoc confutato est irrationabilis, iuris divino adversa. Probatur, quia in vita ipsius beneficii id non possunt facere cognati ex donatione & consensu expresso ipsius: ergo nec in morte, siquidem non plus iurius habent per successionem, quam per donationem. Item, quia de patrimonio auctores fatentur, etiam ex cohereditate beneficii, & *Perez* facultate, non posse concedi laicos, nisi vel ob beneficium, vel ob caulan aliquam piam, & non ad quovis usus profanos, quia sunt redditus Ecclesiasticis: ergo. Hanc conclusionem posuit quidam doctus Magister ex heteroceris in suis scriptis, & coligitur ex omnibus supra dictis.

4. Utrum autem Episcopi, & beneficiarii Religiosi possint de redditibus Ecclesiasticis, quos habent, disponere five in vita, five in morte, five via testamento, five via donatione, dixi latib. 7, *Summa*, cap. 6, a. numer. 7, *versus* 24. & lib. 7, cap. 32, a. numer. 62. dixi ad quem pertinente bona acquista à Religioso creto Episcopo, vel Cardinale, aut translato ad aliam beneficiam, aut habente penitentiem, aut translato ad diversi ordinis monasterium, ut superius illius sit.

DUBIUM LV.

An si Prelatus conferat alium beneficium, pantes illum sanctum, & casum esse, cum non sit, tenetur accipiens beneficium responde.

Quidam assertur, teneri responde, si beneficii obediens alius fuerit; quia hoc cau, licet recipiens iniques sit, at obtinendi modus vitio vacat. Insuper dicunt, si Prelatus Clerico beneficium conculerit ob turpe caulan, scilicet quia tem habuit cum foro, teneri Clericum, veritate comperta, beneficium responde. Haec sententiam tutantur *Arius*, 1, pars. 9, 86, membr. 3, art. 2, ad 1, *Sylva*, *refit.* 2, 10, *dict.* 1. Sit tamen.

2. Prima conclusio. Licet Clericus beneficium obtinens gratia sacerdotiae fixerit, fecus, si est animus absuerit; quia hoc cau, licet recipiens iniques sit, at obtinendi modus vitio vacat. Insuper dicunt, si Prelatus Clerico beneficium conculerit ob turpe caulan, scilicet quia tem habuit cum foro, teneri Clericum, veritate comperta, beneficium responde. Haec sententiam tutantur *Arius*, 1, pars. 9, 86, membr. 3, art. 2, ad 1, *Sylva*, *refit.* 2, 10, *dict.* 1. Sit tamen.

3. Prima conclusio. Licet Clericus beneficium obtinens gratia sacerdotiae simularit, non tenetur beneficium iac ratione sibi collatum responde. Ratio, quia collationes beneficiorum ambigere non licet, qui absolute sicut, & si ne conditione, sicut sacramentorum dispensationes, alias nihil effect in Ecclesia humum, nec solidum. Unde qui sub conditione huc beneficia largitur, non faceret, quod in-

tendit Ecclesia. Quare sanctitas illa punita solidum est causa motiva. Ita *Sartor liber*, qd. de justis, quest. 7, articul. 3, ad 4. *Miranda* quod. 24, de refit. sed sicut, *Arius*, 1, mar. de refit, quod. *Conquerens gāro utram ināscītē*, in fāctū, ad 1. *Henrīc.* l. 7, de iudicē, cap. 33, numer. 5. *Manuel* in *Bulla compositionis*, num. 42.

3. Secunda conclusio. Estis sanctitas illa simulata causa, ac principalis collationis beneficii causa est, non tenetur recipiens responde. si idoneus sit, & non plus illi, quam alii Clericis fuerit debitus beneficium illud. Ratio, quia tunc tenetur quis restituere collatum sibi familiariter ob caulan fallim, quando id alias non erat debitus. At hoc beneficium alias erat debitus Clerico huic, licet non plus ipsi, quam alii: sicut, si alteri certa pecunia summa pauperibus ergoanda committatur, & partem alii contestat ob consanguinitatem ab illo simulatum, tamquam ob finem; qui tamen vere pauper est, non tenetur restituere; qui ratio vere paupertatis est sibi debita, licet æquus alii. Ita in praestitum contigit. Ita *Molina* ibid.

4. Ultima conclusio. Etiam Clerico illi beneficium ob turpe ciuitanum conculeris Episcopis, verbi gratia quia habuit iem cum foro ipsius, non tenetur Clericus, veritate comperta, beneficium responde. Ratio, quia alias debetur sibi, eo quod dignus est. Ita *Molina* ibid, quest. 24, in fine,

DUBIUM LVI.

Utrum post filius Clerici ex illegitimo matrimoni, non natus beneficium obtinere, quod vel pater obtinuit, vel in eadem Ecclesia, in qua pater obtinet beneficium.

1. **N**ota, quod licet hoc interdictum fuerit cap. 1, *Op. de filiis presb.* at art. 13 id interdictum *Concilium Tridentinum*, cap. 15, de reformat. vide de hoc cap. 1, ad accept. perf. dub. 15, *dict.* Sit

2. Prima conclusio. Post hujus decreti *Concilium Tridentinum*, publicationem non poterit quis beneficium Ecclesiasticum acquirere in Ecclesia, in qua eius pater beneficium aliquod obtinuit, etiam beneficium sit distillatum; etiam pater Clericus ante hoc decretum e vivis decelerit, & prius quam filius Clerici fuerit beneficii fidei collatio. Patet ex eodem decreto, in quo dicitur: ubi eorum patres beneficium, etiam distillatum habent, aut honorantur. Immo nec in dictis Ecclesiasticis modo ministrare, neque pensiones super frumentis beneficiorum, que parentes eorum obtinuerint, habent eis licet, ex dicto decreto Concilii. Sic *Covar.* in quibusdam annotationibus circa *Trid.* quas cum obiit, propria manu scriptas reliquit.

3. Secunda conclusio. Pater quis etiam post hujus decreti publicationem beneficium, quod pater nunquam obtinuit, retinere etiam in ea Ecclesia, in qua pater beneficium alium, quamvis simile, obtinuerat; modo ante hujus decreti functionem, vel intra tres menses ab eius vinculo patre obliteri. Probatur, quia *Concilium*, dum dicit, non licet; &c. loquitur, ut in posterum id non licere significet in his, in quibus novum ius hoc decreto induxit; & de collationibus vero legitima dispensatione factis ante *Concilium patrum Clericorum*, & illo in eadem Ecclesia tantum decernit, ut intra tres menses non finit sicut in eadem Ecclesia pater, & filius: ergo si ante hoc decretum Concilii, vel ante tres menses ab eius vinculo pater moriatur, poterit filius retinere beneficium, quod in eadem Ecclesia ante Concilium obtinuerat: jam enim tenetur intentum Concilii, non scilicet intra illos tres menses pater, & filius finit in eadem Ecclesia ministrantes. Sic *Covar.* ubi *supr.* licet *Navar.* cap. 5, quarto, de refit, in articulo, numeri 11, 12, oppositum teneat.

4. Tertia conclusio. Si pater & filius; etiam ex titulus hoc decretum praecedentibus, in eadem Ecclesia duo beneficium modis obtinunt, etiam distillatum, cogitur filius propriamente renunciare beneficium, aut cum alio permute extra illam Ecclesiam intra trium mensum spatium, alias ipso iure eo beneficium privatus existit: & hoc non obstante quaecumque dispensatione. Probatur, nam cum dispensatio necessario requiretur ante Concilium, ut pater & filius beneficium haberent in eadem Ecclesia, ut pater ex capitulo, 1, & 2, de filiis presb. & decretum hoc presupponat collationes validas, fulse (si quidem de invalidis non opus era quidam novo iure statuere) fat constat, hoc decretum his dispensationibus tacite derogare. Sic *Covar.* ubi *supr.* 2, 10, *dict.* 1. Sit tamen.

5. Nota, idem esse dicendum, & majori ratione, si pater & filius iure coadiutoris idem beneficium, etiam ex titulus hoc decretum praecedentibus obtinente, cogitur enim filius iuri coadiutoris renunciare. Cov. *ibid.*

6. Quarta conclusio. Si pater velit vel renunciare proprio iuri vel beneficium, quod obtinet, dimittente; potest hoc admitti, nec filius tenetur tunc renunciare: licet enim hoc decretum Concilii iubet, ut filius renunciaret, at hujus decreti his dispensationibus tacite derogare. Sic *Covar.* ubi *supr.* 2, 10, *dict.* 1. Sit tamen.

6. Quarta conclusio. Licet Clericus beneficium obtinens gratia sacerdotiae simularit, non tenetur beneficium iac ratione sibi collatum responde. Ratio, quia collationes beneficiorum ambigere non licet, qui absolute sicut, & si ne conditione, sicut sacramentorum dispensationes, alias nihil effect in Ecclesia humum, nec solidum. Unde qui sub conditione huc beneficia largitur, non faceret, quod in-

Lib. II. Cap. II. Dub. LVI. LVII. Ec.

decreti ea fuit mens, quod pater, & filius simul in eadem Ecclesia non ministrarent: quod optimè servatur quovis eorum renunciante. Sic *Cov. ubi supr.*

7. Quinta conclusio. Si pater beneficium obtinuit in Ecclesia, in qua prūs filius beneficium, etiam distillatum, canonicus titulo obtinuerat, ac tempore hujus decreti, vel post utrum ministraret in eadem Ecclesia, dubius proculogendus erit pater beneficium dimittere, non vero filius: hoc enim decretum ideo vult cogi filium beneficium dimittere, quia illud contra honestatem publicam, quam veteres canones servandam esse conseruent, in eadem Ecclesia, in qua pater ministrabat, obtinuit: atque hoc est, quod tuum decreto *Concilii maximæ improbat.* ergo si filius canonicus titulo absque ultra veterum canonum laſtōne, & absque ullo publici decori detrimento beneficium obtinuit, illi imputanda non est parentis culpa, qui postea adversus Ecclesiasticam disciplinam, & publicum decorum beneficium obtinuit in ea Ecclesia, in qua filius ministrabat jure communis. Sic *Cov. ubi supr.*

8. Ultima conclusio. Si filius ante hujus decreti vineulum obtinuit beneficium, quod pater obtinuerat dispensatione legitima Papæ, sic tamen quod pater in eadem Ecclesia non ministraret cum filio; aut si ante hoc decretum, vel ejus publicationem patre, & filio simul ministrantibus, pater tempore, quo hoc decretum promulgatum est, obiit, non est cogendus filius hoc beneficium dimittere, habent enim in canonico titulum ab hoc decreto non improbatum. Sic *Cov. ubi supr.*

9. Ex his colligitur, hoc Concilii decretum futuras beneficiorum collationes improbar, non vero præterit, & præterit collationibus autem tantum caeo derogare, quo patet, & filius post hoc decretum in eadem Ecclesia minister, vel permute beneficium, vel illi renunciare. Dispensationes vero futurae subpræterit sunt confende, quies fierent contra hoc decretum obtinent, vel aliquam ejus partem; præterit vero, & illas que ante hoc decretum sunt imperatae, tunc non proderunt, cum pater, & filius simul in eadem Ecclesia virtute illarum ministrare velint; priores enim expresso hoc decreto abrogantur; posteriores vero restinguuntur, aut non possint simul pater, & filius in eadem Ecclesia ministrare. Sic *Covar.* ubi *supr.*

DUBIUM LVII.

An qui legitimū titulō carēns habet possēdēnūm beneficium, si postea per dispensationē auferatur impedimentū, possit fructus, quo perceperat tempore, quo erat incapax, retinēre.

1. Sit conclusio. Potest optimo iure fructus illos beneficiorum retinere. Ratio, quia non percipit absque functione titulus, & ex eo nullus fructus, tenetur ad horas canonicas recitare.

2. An quando autoritate Papæ datum alienantum titulus beneficiorum, & alteri reservantur fructus, ille qui habet titulum sive fructus, tenetur ad horas.

3. An beneficiarius, qui fructus beneficiorum non percipit, non regit, & solum fructus dantur residentibus, tenetur ad horas.

4. An beneficiarius, qui fructus beneficiorum non percipit, eo quod est excommunicatus, irregularis, vel suspensus, tenetur recitare.

5. An beneficiarius, qui est suspensus à beneficio ad tempus, ver. gr. dannatus per iudicium, ut non acquirere fructus, annis anni, in illo tempore tenetur ad horas.

6. An si statuto, vel confusione, vel alio privilegio, ut sit in aliquo Ecclesia Hispanie, vel Germania, introductum sit, ut primo anno nil penitus percipiat Canonicus, vel beneficiarius, ut nullus fructus, tenetur ad horas.

7. An quando aliquis habet beneficium litigiosum, & ideo non percipit fructus, tenetur recitare.

8. An quando autoritate Papæ datum alienantum titulus beneficiorum, & alteri reservantur fructus, ille qui habet titulum sive fructus, tenetur ad horas.

9. An qui pluram habet beneficia, tenetur totis horas canonicas recitare.

10. An scholasticus beneficiarius existens in studio, vel ex alia causa absens, tenetur ad officia defunctorum, quod in sua Ecclesia dicitur.

11. An Clericus beneficiarius, qui non recitat horas canonicas, tenetur fructus ex beneficio perceptis restituere, stando in solo iure naturae ante decretum Concilii Lateranensis.

12. An post Concilium Lateranensis decretum, & motus proprium prius beneficiari non recitantes tenentur fructus beneficiorum recitare.

13. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere, vel tantum fructus, quod correspondet recitationi, deducit fructibus, quod propter alia beneficia ministra meretur.

14. Quantam partem obligabitur, ne recitauit quilibet beneficiarius pro omniis horis canonicas.

15. An qui recitat officium dominum sine illa attentione, tenetur restituere fructus.

16. An habens beneficium, qui omittit horas canonicas absque peccato, tenetur fructus restituere.

17. Cui tenetur restituere fructus beneficiari non recitantes.

18. An Canonici non recitantes horas tenentur restituere fructus fabrie, vel pauperibus, vel potius aliis Canonici.

19. An Canonici, qui choros non intercant, lucentur distributiones quotidiana.

20. An Canonici, qui choros non intercant propter morbum corporalem, lucentur distributiones.

21. An quando Canonice ex propria culpa incidit in morbum, ad hanc incurrit distributiones.

22. An Canonici qui absunt ab officio divino propter aliquam ardentem necessitatem, ut quia ob pestis flagrant, vel quia sunt in loco beneficiorum, vel inipsi excommunicati, vel expulsi sine causa, lucentur distributiones quotidiana.

23. An Canonici, qui non intercant officium negotiis Ecclesiasticis.

24. An absentes a loco beneficiorum, eo quod sunt in Concilio generali, lucentur distributiones quotidiana.

SUMMARIUM.

25. An habens beneficium Ecclesiasticum tenetur recitare horas canonicas.

26. An habens beneficium tenetur ad horas canonicas absque pecato.

27. Cuicunque tenetur restituere fructus beneficiari non recitantes.

28. An Canonici non recitantes horas tenentur restituere fructus.

29. An Canonici, qui choros non intercant lucentur distributiones quotidiana.

30. An Canonici qui absunt ab officio divino propter aliquam ardentem necessitatem, ut quia ob pestis flagrant, vel quia sunt in loco beneficiorum, vel inipsi excommunicati, vel expulsi sine causa, lucentur distributiones quotidiana.

31. An absentes a loco beneficiorum, eo quod sunt in Concilio generali, lucentur distributiones quotidiana.

32. An quando puer confertur aliquid beneficium, vel capella-ria collativa ante decimū quartū annum ex Romā Pontificis supplenti statutū dispensatione, tenetur ad re- citandum horas canonicas.

33. An obivens capellaniam collativam, vel quodvis aliud bene- fitium, si studio literarum vacet, satisfaciat sue obligatio- ni, per alium recites.

34. An habentes pensiones tenetur recitare horas canonicas, vel aliquip aliud.

35. An coadjutor beneficiarii, qui scilicet partem fructuum bene- fitii percipit, ut ipsum beneficiarii coadjutor, vel pro- per ipsius fonsitum, vel infirmatatem, & teneat ad horas.

36. An ei, qui confertur beneficium in commendam, interim quod alicui datur, teneat ad horas.

37. An beneficiarii tenetus redditus habens obligat ad recitan- dum.

38. Quia tenetis redditus beneficium excēs ab obligatione reci- tandi horas canonicas, & qua quantitas sufficiens sit adre- citandum.

39. An in capitulo anni, qui superfluitas beneficium, vel alio beneficio, dēmptā elemosyna, que datur pro aliis, ad quas obligat capellania.

40. An quadam pensione parva diecesis Palmarina, quas vulgo vocant Garderas, obligat ad recitandum horas canonicas.

41. An habens plura beneficia exigua, quorum quoddlibet propter remittitatem non obligat ad horas canonicas.

42. An quod puer confertur beneficium a bis, & ex eo nullus fructus percipit, tenetur ad horas canonicas.

43. An qui habet solum beneficium titulum, & ex eo nullus fructus percipit, tenetur ad horas canonicas.

44. An beneficiarius, qui est suspensus à beneficio ad tempus, ut non acquirere fructus, tenetur recitare.

45. An quando statuto, vel confusione, vel alio privilegio, ut sit in aliquo Ecclesia Hispanie, vel Germania, introductum sit, ut primo anno nil penitus percipiat Canonicus, vel beneficiarius, qui ob omniis horis canonicas non recitare.

46. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

47. An quando statuto, vel confusione, vel alio privilegio, ut sit in aliquo Ecclesia Hispanie, vel Germania, introductum sit, ut primo anno nil penitus percipiat Canonicus, vel beneficiarius, qui ob omniis horis canonicas non recitare.

48. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

49. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

50. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

51. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

52. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

53. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

54. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

55. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

56. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

57. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

58. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

59. An beneficiarius non recitantes tenentur fructus beneficiorum integrē restituere.

Consiliorum Moralium.

95 An Canonici existente: in studio, vel lectio Theologiae, vel Episcopi, vel Episcopi, iacentur distributiones quotidiana.

96 An habens privilegium a Romano Pontifice, ut servaret canonici per vicarium, vel ut recipiat fructus tamquam presens esse, iacentur distributiones quotidiana, novissimis officiis diviniti.

97 An quando Canonicus excusat in choro causa vero uscifaria, ut illa vero non impediret absentiam a choro, tenetur refutare distributiones, v. g. cum se excusat, ut radat horam, vel ut hospitem recipiat, quibus vera videtur, ut ea non fecit tempore chorii, sed noctis.

98 An Canonicus exenti a choro ante tempore, vel non veniens, fingeni se habens certam causam ad id, cum tamen non habeat, tenetur refutare distributiones.

99 An Canonicis absentibus horis, non tamem caustantes, tenetur refutare distributiones.

100 An Canonici, qui dum sunt in choro non solam non cantant, sed nec attendunt, immo confabulantur, dumchorus cantat; tenetur refutare distributiones quotidiana.

101 An canonicus, qui non recitat officium divinum, neque in choro, nec privatum, si officia in choro, tenetur refutare distributiones quotidiana.

102 An Canonici, qui intrando in chorum, indequo egrediendo ad constitutum signum, punctum observans, ita ut ne cantare egrediantur, nec post permaneant, tenetur refutare distributiones quotidiana.

103 An diebus, quo de reele vocant, concessis Canonici, ut sciatis horis non interfici, iacentur distributiones, licet eas acquirant, licet illas male expendant, & adjuve ipsa causa.

104 An Canonici, qui per totum annum non residet, possit frui diebus, quas vocant de reele.

105 An eadem affectu requiratur in apertis scilicet, defunctis, & in aliis in lucranda, quam diximus requiri in distributionibus quotidiana.

106 An si, qui interfece diebus officii ratione duorum officiorum, ut si est Canonici, & Decanici, debentur duplices distributiones quotidiana.

107 An contonatur, cui dantur sex dies precedentes concessionem, ut possit obsecularana distributiones, possit illi diebus absolve, & loco illorum alii frui.

108 An si catari Canonici remittunt distributiones quotidiana non absentibus horis Canonici, possit illi tuta conscientia non refutare.

109 An si Canonicus ab his refutat distributiones quotidiana alias Canonici, quibus accrescutur, & illi distributiones jam refutatis reddent ipsi refutato, possit talis Canonicus ab his illa recipere.

110 An confutatio inducta, ut Canonici non absentes horis lucentur distributiones quotidiana, eos excusat, quoniam distributiones percipiunt abesse absentiam tenentur refutare.

111 An huc ergo dicta de distributionibus quotidianis locum habent in Ecclesiis, ubi canonici nullus habent redditus, prater distributiones.

112 An Canonici non absentes horis, nec recipientes distributiones peccant.

113 An Episcopi tenentur interesse officio divino in Ecclesia.

D U B I U M L V I I I .

An habens beneficium Ecclesiasticum tenetur recitare horas canonicas.

1 S' prima conclusio. Habens beneficium tenetur ad horas canonicas: itaque sicut sacer ordine sine beneficio obligat ad horas, ita beneficium abesse sacro ordine ad eas obligat. Hæc conclusio est omniæ Doctorum, & licet non sit expressa in iure, ut aperèt colligatur ex cap. f. nali. 92. dñb. ubi habetur, quod Presbyter, aut Diaconus, vel quilibet clericus Ecclesiæ deputatus ad quotidianum officium tenetur. Ubi per verbum deputatus intelliguntur. Doctors per titulum aliquius beneficii, ut diaconatus ab aliis membris Presbyter, & Diaconus facit etiam pro hoc. in fine de scripto, in 6. ubi sic dicitur. Beneficium datur propter officium; sed peculiare, & proprium clericorum officium est solvere pentum horarum: ergo. Et tandem clare habetur hæc conclusio in Decreto Concilii Lateran. sub Leone X. fess. 9. §. statuimus, & in motu proprio Pii Quinti, quæ decretæ refert Navarr. summa, Lat. c. 25. num. 123. & dicit Nav. missallum 97. in fine, quod neticiis recitare, potest differe acceptationem beneficii sibi collati, donec ficias recitate.

2 Secunda conclusio. Beneficia, quæ non dantur propter aliquod officium spirituale, sed propter temporale ministerium, non obligant recitandum, ut beneficium datum alii cui, ut docet Grammaticum, vel Theologiam, vel ut sacrificia, vel pulsat organa. Ratio, quia hi tituli sunt secularares. Sic Nov. c. quarto, c. 7. Lat. & Hisp. n. 25. & 26. Tunc rec. 7. qui autem, n. 7. dñb. 92. Palacio in summa, verbo Tab. n. 3. Palad. 4. dñb. 15. q. 5. Pro eadem sententia aperit se est Sors lib. 10. de iust. q. 5. art. 3. vers. Secunda conclusio,

ubi hæc digit. Qui titulo facultati decimas percipiunt, ut Reges, & Equites, concionator, lector, non tenentur ad horas, & alii.

3 Nota hanc conclusionem limitandam esse, quando beneficium illud non exigere obligant in choro divinis officiis. Ratio, quia quando hanc exigit obligant, jam videatur titulo spirituali conferri. Sic Paul. Tab. Sylv. & alii.

D U B I U M L I X .

An habens prelacionem tenetur ad horas canonicas.

1 Duplex est sententia.

Prima docet, non teneri. Ratio, tum quia in Conilio Trident. fess. 23. c. 18. prelacione distinguuntur à beneficiis, ibi enim sic dicitur, *Necnon beneficia simplicia, vel etiam prelacionia.* Tum etiam, quia non sunt vere beneficia spiritualia, sed sunt velut quedam pensiones separatae a pinguis beneficiis pro sustentatione pauperum scholasticorum, & hospitalium: ergo non obligant ad recitandum horas canonicas. Unde quidam doctus admodum Magister neotericus dixit, se credere, quod prelacionia haec fundantur in cap. Super specie, de magistris: nam ibi praescribitur, ut eligantur juvenes habiles, & sumptibus Ecclesiæ incumbant litteris. Hanc docent Metina C. de oratione, quæ de necessariis vocaliter oratione publica. Corduba summa, g. 186. Tardivel quem refert, & sequitur Palacio 4. dñb. 15. dñp. 6. fol. 123. Gigas de pensionibus, cap. 28. & alii docti recentiores.

2 Secunda sententia docet, habentes prelacionem recte ad horas. Probatur, quia prelacionem sunt veræ, & proprie beneficia: quod patet tam ex usu Ecclesiæ, & ex cap. 4. de concilio, probando, lib. 6. ubi inter alios viros Ecclesiasticos numerantur prelacionia. Et confirmatur, quia prelacionia dantur collatione Prelati, sicut alii beneficiaria. Item non possunt abesse simonia vendi, nec redimunt ergo. Et tandem hanc sententiam definitus motus proprius Pii Quinti, quem refert Navarr. summa Lat. cap. 25. & 122. & cap. quarto, lat. in iust. cap. 21. 9. Hanc docent Navarr. ibidem, Metina l. infraib. cap. 14. §. 11. Cord. lib. 1. quæ. sub finem, Sotus, lib. 10. de iust. quæf. 5. art. 3. vers. 1. secunda vocaliter Oldadrus confil. 81. Sandoval, lib. de officiis ecclesiasticis, 5. p. cap. 5. Suarez late, & bene probans rem. 2. de relig. lib. 4. de horis canonici, c. 22. n. 8. & alii docti juniori.

3 Sit prima conclusio. Ante motum proprium Pii Quinti prima opinio erat probabilis, ut post predictum motum Pii Quinti erigentes prelacionia in vera beneficia Ecclesiastica, non licet dubitare de obligatione recitandi, ut bene probat Suarez citatus num. 10.

D U B I U M L X .

An qui habent capellaniam tenetur recitare horas canonicas.

1 Nata, duplices esse capellanias, quædam sunt quæ non requirunt collationem aliquam Prelati, quæ ipsi fundator volunt non esse necessariam, sed sola sua auctoritate, vel patroni per eum definiti collatio, ut quando quis relinquat aliquos redditus perpetuos, qui conceduntur alii ex lege, ut quotannis dicat tot Miles: & exprimit fundator, ut ibi ipse, vel patronus nominaverit capellani, ille ad pacificam capellaniam pensionem nulla indicat Prelati collatione: & hæc dicuntur capellanias non collatæ, id est, non collatas. Alter vero inquit, que fundantur titulo Ecclesiastico, ita quod ex fundatori voluntate requiretur collatio facienda per Prelatum, ut acquiratur legitima possessio capellanæ, & haec dicuntur capellanias collatæ, id est, collatas. Sic Cord. summa, quæf. 33. Navarr. cap. quæf. 20. Hisp. num. 22. Lat. num. 17. & nonnulli docti recentiores. Sit

2 Prima conclusio. Capellanias collatæ obligant ad recitandum horas canonicas. Probatur, quia sine vere beneficia, & dantur clericio titulo clericali auditorie Ecclesiastico Prelati. Hanc docent Metina C. de oratione, quæf. de necessariis vocaliter oratione publica. Manuel. 1. 108. summa vero, cap. 121. num. 4. Ledeum. 2. 4. quæf. 16. art. 4. dub. 5. Navarr. & Cordub. ubi supra, Ledeum. 1. 2. part. infraib. novi, cap. 103. de oratione, fol. 350. Argent. 2. quæf. 83. art. 12. dub. 3. in fine, fol. 851. & Cord. summa, quæf. 186. Pro eadem conclusione sunt Sylvet. verbo tab. beneficium 1. quæf. 2. Tab. beneficium 2. numer. 1. Ang. verbo beneficium, numer. 1. ubi inter beneficia simplicia numerant capellanias. Salcedo de pensionibus, cap. 19. num. 9. M. reg. 34. Cancellar. quæf. 17. num. 1. ubi alii referunt Felicianus de confessis, lib. 2. cap. ultimo, num. 13. ubi aliis refert. Vide Gonzalez in reg. 2. Cancellar. glori. 5. inscriptio, per totam, ubi plurima notanda dicit de his capellaniis:

Lib. II. Cap. II. Dub. LX. LXI. Ee.

147

laniis: & vide in ejus indice, verbo Prebenda, ubi agit de præbendis. Pro eadem sententia sunt Zabarella Clement. gloria, de celebrat. Miss. Sylvet. verbo hanc, q. 2. Art. C. Tab. ibi n. 1. ubi alterum beneficium, etiam de proprio patrimonio institutum, obligare ad recitandum.

3 Secunda conclusio: Capellanias non collatæ non obligant ad recitandum. Ratio, quia non sunt beneficia, nec dantur alii clericali titulo, nec Prelati auctoritate; sed sunt quidam redditus mere factulares alii, sive laico reliqui cum onere, ut hoc faciat quod quantum. Sic Medina, Ledeum, verbo hanc quæf. 2. dñb. 3. Refel. ibi, numer. 2. Tab. num. 3. Ang. num. 4. Armill. num. 3. Turecrem, cap. Eleuterius, distinç. 91. num. 11. Navarr. c. quando, Lat. c. 11. num. 32. 33. D. Anton. 3. p. ill. 13. c. 6. §. 1. Medina C. de oratione, quæf. de necessariis vocaliter oratione publica. Ledeum. 2. 4. quæf. 16. art. 4. dub. 5. in fine, Sotus lib. de iust. 2. 1. art. 3. vers. 1. & 2. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 5510. 5511. 5512. 5513. 5514. 5515. 5516. 5517. 5518. 5519. 5520. 5521. 5522. 5523. 5524. 5525. 5526. 5527. 5528. 5529. 5530. 5531. 5532. 5533. 5534. 5535. 5536. 5537. 5538. 5539. 5540. 5541. 5542. 5543. 5544. 5545. 5546. 5547. 5548. 5549. 5550. 5551. 5552. 5553. 5554. 5555. 5556. 5557. 5558. 5559. 55510. 55511. 55512. 55513. 55514. 55515. 55516. 55517. 55518. 55519. 55520. 55521. 55522. 55523. 55524. 55525. 55526. 55527. 55528. 55529. 55530. 55531. 55532. 55533. 55534. 55535. 55536. 55537. 55538. 55539. 55540. 55541. 55542. 55543. 55544. 55545. 55546. 55547. 55548. 55549. 55550. 55551. 55552. 55553. 55554. 55555. 55556. 55557. 55558. 55559. 555510. 555511. 555512. 555513. 555514. 555515. 555516. 555517. 555518. 555519. 555520. 555521. 555522. 555523. 555524. 555525. 555526. 555527. 555528. 555529. 555530. 555531. 555532. 555533. 555534. 555535. 555536. 555537. 555538. 555539. 555540. 555541. 555542. 555543. 555544. 555545. 555546. 555547. 555548. 555549. 555550. 555551. 555552. 555553. 555554. 555555. 555556. 555557. 555558. 555559. 5555510. 5555511. 5555512. 5555513. 5555514. 5555515. 5555516. 5555517. 5555518. 5555519. 5555520. 5555521. 5555522. 5555523. 5555524. 5555525. 5555526. 5555527. 5555528. 5555529. 5555530. 5555531. 5555532. 5555533. 5555534. 5555535. 5555536. 5555537. 5555538. 5555539. 5555540. 5555541. 5555542. 5555543. 5555544. 5555545. 5555546. 5555547. 5555548. 5555549. 55555410. 55555411. 55555412. 55555413. 55555414. 55555415. 55555416. 55555417. 55555418. 55555419. 55555420. 55555421. 55555422. 55555423. 55555424. 55555425. 55555426. 55555427. 55555428. 55555429. 55555430. 55555431. 55555432. 55555433. 55555434. 55555435. 55555436. 55555437. 55555438. 55555439. 55555440. 55555441. 55555442. 55555443. 55555444. 55555445. 55555446. 55555447. 55555448. 55555449. 55555450. 55555451. 55555452. 55555453. 55555454. 55555455. 55555456. 55555457. 55555458. 55555459. 55555460. 55555461. 55555462. 55555463. 55555464. 55555465. 55555466. 55555467. 55555468. 55555469. 55555470. 55555471. 55555472. 55555473. 55555474. 55555475. 55555476. 55555477. 55555478. 55555479. 55555480. 55555481. 55555482. 55555483. 55555484. 55555485. 55555486. 55555487. 55555488. 55555489. 55555490. 55555491. 55555492. 55555493. 55555494. 55555495. 55555496. 55555497. 55555498. 55555499. 555554100. 555554101. 555554102. 555554103. 555554104. 555554105. 555554106. 555554107. 555554108. 555554109. 555554110. 555554111. 555554112. 555554113. 555554114. 555554115. 555554116. 555554117. 555554118. 555554119. 555554120. 555554121. 555554122. 555554123. 555554124. 555554125. 555554126.

beneficiarios, cum hi plus participent, & potiorem titulum Ecclesiasticum habeant, sed qui est beneficiarius, & subdiaconus, non tenetur his recitare: ergo neque punctionis, qui est subdiaconus. Sic *Suarez* citatus n. 6. & *Herrigerus*, à me confititus, & credo esse verissimum.

DUBIUM LXIV.

An coadjutor beneficiarii, qui scilicet partem fructuum beneficij percipit, ut ipsum beneficiarii uncoadjuvet, vel propter ipsius senectatem, vel infirmitatem, &c. teneatur ad horas.

¹ *N*ota ex *Palacio* 4. disp. 15. disp. 9. fol. 146. hos coadiutores esse in duplice differentia: quidam enim sunt, qui dantur parochis ob eorum imperitiam; vel impotentiem, vel infirmitatem; & his distribuenda est pars fructuum beneficij, ut habetur in *Irid*. *eff. 21. cap. 6.* & hi (ut liquet) debent esse coadьюtes. Alii vero sunt, qui erant satis in iūli in Ecclesia cathedrali, qui habebant coadjutorias cum futura successione: quas jam prohibet *Trident*. *eff. 25. cap. 7.* & jam non permittuntur in Ecclesiis, nisi ad certam formam. Et hi coadьюtes sāpē erant minoribus tantum initiati.

Ratio ergo dubitandi est, si coadjutor tenetur ad horas, sicut & principialis beneficiarius, quia mutitur in possessionem, sicut ipse, & deseruit Ecclesiam, & hic titulus est Ecclesiasticus. Et sic aliqui, ut retuli *dub. praece*, afferunt, teneri ad horas.

³ Sit conclusio. Coadjutor ratione coadjutoris non tenetur ad horas. Ratio, quia coadjutoris non est beneficium. Item, quia ratione unius beneficii non debet duo teneri ad horas canonicas: ergo non tenetur ad id coadjutor. Pater minor, qui principialis est versus beneficiarius. Sic *Palacio* 4. disp. 15. disp. 9. fol. 146. *Navarr*, cap. quando, c. 20. *Misp*. n. 23. & *ta*. *Lar*. n. 18. *Metina* C. de oratione, q. de necessitate vocaliter orandi oratione publica, *Ledesm*. 2. 4. *quæst*. 16. art. 4. *dub. 5.* & optimè *Suarez* tom. 2. de relig. lib. 4. de horas canonicas, cap. n. 17. & 19. & alii.

⁴ Nota *Metina*, & *Ledesm* dicere, quod aliquando tenetur coadjutor recitare, scilicet quando onus Ecclesie in defectu principaliis in se suscipit. Sed melius *Navarr*, & *Suarez* n. 22. afferunt, numquam ratione coadjutoris teneri recitare, sed ad id tantum tenetur, ad quod constitutus est coadjutor. Unde si constitutus est ad dicendas omnes, vel aliquas horas canonicas, ad id tenetur. Sicut si ex votu sed obligaret ad horas, vel partem horarum, tenetur eo modo, quo se obligavit. Nec obstat, quod capit pofessionem, quia non capit pensionem beneficii, sed coadjutoris beneficiarii.

DUBIUM LXV.

An is, cui confertur beneficium in commendam, interim quod alicui datur, teneatur ad horas.

¹ *S*it conclusio. Iste tenetur ad horas. Ratio, quia dum habet in commendam, idem onus suscipit, quod beneficiarius, & jus habet ad beneficij fructus percipientes. Item, quia committit hic titulum habet beneficiarium, qui commenda est titulus canonicus, ut latius habebat. *dub. 8. de accept. perf. & doceo gloria c. nemo, de elect.* in 6. *Sic Navar*, c. quando, cap. 20. *Lar*. n. 16. *Hisp*. num. 21. *Metina* C. de oratione, q. de necessitate vocaliter orandi oratione publica. Et docet bene *Suarez* tom. 2. de relig. lib. 4. de horas canonicas, c. 22. n. 14. *Ledesm*. 2. 4. 9. 16. art. 4. *dub. 5.* *Palacio* 4. disp. 15. disp. 9. fol. 144. *Cordoba* summa q. 16. ubi idem etiam docet de his, qui beneficia aliorum habent in commendam, & proprio nomine, & percipiunt fructus aliquos.

DUBIUM LXVI.

An beneficium tenues redditus habens obliget ad recitandum.

Duplex est sententia.

¹ Prima docet, beneficii fructus, quantumvis tenuis obligare ad recitandum horas canonicas. Probatur primo excep. *Clericus* 3. 91. *dub. ubi* he dictum: *Clericus, qui ali non potest, quare vicinum suo articulit, abesse detrimentum sui officii. Et loquitur ibi texus de clero habente beneficium; ergo non obstante beneficii tenuitate tenetur perforce officium canonicum. Secundo probatur; titulus sufficiens ad obligandum ad horas est beneficium, sed beneficium tenuis est beneficium: ergo obligat, & impetrat sibi, qui illud accepit. Tertio probatur, quia ratione beneficii, etiam ex-*

gui, gaudet privilegio fori, licet non deferat habitum; quo non gaudet, etiam minoribus insignitur, per *Trident*. *eff. 23. cap. 6.* Item potest ratione ipsius ad ordines promoveri, & gaudent alii prærogativis, & honoribus beneficiariorum: ergo debet etiam obligari ad onus, scilicet ad horas. Tandem probatur, quia ratio, ob quam beneficiarii tenentur ad horas, non est, quia de bonis Ecclesiis se sustentant, quia famili clericorum de eisdem sustentant, & non tenentur, sed quia ob beneficium dependant cultui Ecclesiastico ad laudandum Deum, & rogamund pro populo, sed hoc habent ratione beneficii exigu: ergo. Hanc docent glossa dicto cap. *Clericus* 1. vñf. *vigilia*, & ibi *Cordoba*, *Cardin*. *Clem*. 1. de celebraz. *Misp*. *Albertus de Ferrara* trist. de horis canon. *quæst*. 8. *Alv*. *cap. 6. Mathe*, *quæst*. 93. *Palacio* 4. *dub. 15. disp. 9. fol. 143. Sylo*, *verbo hora*, *quæst*. 2. *dub. 2. Tab*. *num. 2. Arm*. *num. 1. Rosell*, *verbo hora*, *initio*, *D. Anton*, 3. *partit*. 33. *cap. 4. §. 1. Turrecer*, *cap. 1. dīfiniti*. 91. *numer*. 8. *Covar*, *lib. 3. novar*, *cap. 13. num. 8. Sandoval*, *lib. de of*, *capone*, 5. *p. 5. Cord*, *summa*, *quæst*. 186. *vers. 6*. *segundo*, *Franciscus de los santos lób. de horarum canonica*rum *perfectione*, *impedimento*. 6. *Metina* *quæst*. de necessitate vocaliter orandi oratione publica, *vers. 5* *quæst*. *Hoffm*, *tit de conferat*, *Ecclesia*, *num. 22. Joannes Briareus* *quæst*. quid libetica 4. *propofit*. 4. *Ledesm*. 2. 4. *quæst*. 9. 16. *art. 4. dub. 5. Nav*, *cap. quando*, *cap. 7. Latina* & *Hispan* *num. 27. & cap. 21. Latin* *num. 11. & in summa*, *cap. 25. Lat* & *Hisp*. *num. 102. & cap. 28. Hisp*, *additione ad num. 103. capitulo 25. & Suaz* *tom. 2. de relig. lib. 4. de horis canonici*, *cap. 21. n. 9. hanc opinionem speculative reputat valde probabilem.*

Secunda sententia docet, beneficium tenuis non obligare ad recitandum horas canonicas, nec partem illarum. Probatur, quia beneficium tenuis non reputatur in iure beneficii, cum parum pro nihilo reputetur. Cuius signum est, quod plura huicmodi beneficia sunt compatibilia. Secundo probatur, quia obligatio dicendi horas in beneficio conformat ex accepto stipendio, & mercede, cum fructus beneficii est, quod quando nullus fructus capit, nec capere potest beneficiarius ex beneficio, non tenetur ad horas, ut etiam plures Doctores primas sententias tenent, & contabunt infra: ergo quando beneficium est adeo tenuis, ut etiam plures Doctores primas sententias tenent, & contabunt infra: ergo quando beneficium est adeo tenuis, ut pro nihilo reputetur, non inducit obligationem. Hanc tenent *Soto* *lb. 10. de justit. quæst*. 5. *artic*. 3. *vers. 4*. *ibidem autem*, *Palacio verbo hora*, & quamplurimi ex neotericis valde docti Magistris à me contulit. Idem tenet si constitutus est ad dicendas omnes, vel aliquas horas canonicas, ad id tenetur. Sicut si ex votu sed obligaret ad horas, vel partem horarum, tenetur eo modo, quo se obligavit. Nec obstat, quod capit pofessionem, quia non capit pensionem beneficii, sed coadjutoris beneficiarii.

³ Sit conclusio. Licet prior sententia probabilior sit, at hæc posterior est probabilior in præci.

⁴ Ad primam in oppositum respondeatur, quod non liquit illud caput de officio canonico, sed intelligitur de ea parte officii, que recipit animarum curam, que abesse detrimentum proximi nequit prætermitti: vel si loquitur de officio canonico; loquitur de beneficio, quod non sit est ad omnino modum sufficiens, at fat est ad bonum partem, id enim obligat ad horas, ut dicam, *dub. 10. sequenti*.

⁵ Ad secundum, & quartum patet ex dictis. Ad tertium dico, quod in favorabilibus, quæ competit ratione solius tituli, id habet verum: at in onere, quod convenit stipendio beneficii, quale est horas recitare, non habet verum.

DUBIUM LXVII.

Quæ tenuitas redditus beneficii excusat, & que obligatione recitandi horas canonicas, & quantitas sufficiens sit ad obligandum.

¹ Sit prima conclusio. Quando beneficium, licet non sit ad integrum sufficiens, sufficit tamē ad horas canonicas. Ratio, quia talis stipendium moraliter centerit aliquis momenti. Hanc tenet *Soto* *lb. 10. de justit. quæst*. 5. *artic*. 3. *vers. dubium autem*, *Palacio in summa*, *verbo hora*, *sua* *res citatus dub. præce. num. 10. & 11. & nonnulli docti neoterici*.

² Secunda conclusio. Quando beneficii fructus sunt adeo tenues, ut non praefici bonam sufficiens partem, non obligant ad recitandum. Hanc probavi *dub. præce. & dicitur*, & tenent omnes Doctores ibi citati.

³ Nota aliquis Thomistus asserere, quod si beneficium erat tantum quinque ducatorum, ad nil tenetur beneficiarius; sed si valer duodecim, vel decem & quinque nummos aureos, tenetur beneficiarius non ad omnes horas, sed ad partem horarum arbitrio boni viri. Sed hoc caret fundamento: & ideo verius est, quod si beneficium praeficit bonam sufficiens partem, tenetur beneficiarius ad omnes horas: si autem minorem partem praeficit, ad nil tenetur. Sic aliqui docti recentiores.

Lib. II. Cap. II. Dub. LXVII. LXVIII. &c.

149

4 Tertia conclusio. Dicitur bona pars sufficiens hac regula, quando fructus nos praefiant beneficiario integrum sufficiens, nec dimidiam partem, nec tertiam, nec eam, quæ declinat in tertiam partem, sed quæ sit tantum quarta pars, vel magis in quartam declinet, non videtur bona pars sufficiens: unde ea dicetur bona pars sufficiens, quæ est tercia pars, vel magis in tertiam declinet, ut tener *Suarez* suprà, & nomine sufficiens intelliguntur non tantum alimenta ad corpus, sed etiam moderatae vias, & vestitus, habitat, & omnia alia hoc modo necessaria ad moderatam vitam, ac si nil aliud haberet beneficiarius ad sufficiens, quia id est per accidens. Ad quod considerandum necessaria est consideratio diversitatis temporum, & locorum, quia diversis temporibus, & locis carioli valens res: similitudine vestitus diversis in locis diversimodo consideratur, v.g. si vero integris alimentis indigat beneficiarius quadrangula aures, si fructus beneficii sint decem aurei, non tenetur recitare, quia sunt quartæ pars sufficiens, nec si sunt tredecim, quia plus declinat in quartam partem. Sit nonnulli docti neoterici.

⁵ Ultima conclusio. Licet non nulli affligant certa quantitas fructuum beneficii, quæ obligat ad recitandum, sed pensanda est prius arbitrio, juxta conclusionem præcedentem, attenta ratione provincialium, & locorum: nam ubi minor est pecunia, sufficit ad integrum sufficiens. Minor quoque summa sufficit ad bonam partem illius; ac communiter loquuntur, potest dici, quod si temporibus, quando fructus beneficii sunt decem & sex aurei, non tenetur bona pars sufficiens, nec tenetur beneficiarius ad recitandum: at quando excedunt decem & sex aurei, tenetur recitare, quia confert bona pars. Sic dixerunt quamplurimi recentiores, maxime docti Magistrati in me consuli, & alii viri ex neotericis Magistratis in suis scriptis. Faverit *Dominicus à Soto* de hac re consultus, quia quamvis ponat pro bona pars sufficiens, quando fructus sunt octo aurei, quam ab hinc triginta annis, quando scripsit *Soto* octo aurei, cum res modò multo cariori pretio venundentur. Immò *D. P. Henriquez* retulit mihi, quod consultus *Soto* de beneficio, cuius redditus erat decem & sex nummos aurei, respondit non obligare ad recitandum: & quidam maximè doctus receptior dixit, non minus quam viginti aureos obligare.

DUBIUM LXVIII.

An in capellaniis tenuitas hæc sit attendenda respectu fructuum, qui superfluit, dempta elee molyn*, quæ datur pro Missis, ad quas obligat capellania.*

Duplex est sententia.

¹ Prima docet, omnes fructus capellaniae esse computandos etiam eos, qui dant pro Missis. Ratio, quia verè omnes si sunt fructus beneficii. Et confirmatur, quia alias in beneficio curato est idem dicendum, scilicet quod si dempta e parte fructuum, que correspontet Missis, quas tenetur curatus facere pro populo, & aliis ministeriis, ad quæ obligat beneficiarium, fructus, qui superfluit, effient exigui, viri docti.

² Secunda sententia docet, attendendum esse hanc tenuitatem respectu fructuum, qui superfluit, dempta eleemosynæ, que datur pro Missis, ad quas obligat capellania. Ratio, quia obligatio dicendi horas canonicas conformat ex accepto stipendio, & mercede, ut *suprà* *dub. 6. dicitur* eff. *Se d* stipendium, quod datur pro beneficio, nec pro recitatione horarum, que correspontet Missis, quas tenetur curatus facere pro populo, & aliis ministeriis, ad quæ obligant beneficiarium, fructus, qui superfluit, effient exigui, viri docti. Et confirmatur, quod (ut infra probabitur) licet capellanus non reciter, non tenetur restituere fructus, qui correspontent beneficiario: ergo illi fructus non obligant ad recitandum. Sit nonnulli ex neotericis.

³ Triplices est sententia. ¹ Prima docet, solum beneficii titulum absque fructuum perceptione obligare ad recitandum. Probatur primo, quia ipsa sponte sua acceptavit beneficium cum onere non percipiendi fructus; ergo tenetur ad horas; alias nec tenetur ad comprehendendum in Ecclesia illud ministerium, quod exigit ipsum beneficium, quod est contra caput clericis diuum, *dub. 91.* Secundo probatur, quia, quando acceptum beneficium, & consentit, ut non possit percipere fructus, videatur acceptare beneficium cum onere recitandi, & loci iuri recipiendo fructus renunciare. Hanc tenet *Metina* C. de oratione, q. de necessitate vocaliter orandi oratione publica. *Majors* 4. *dub. 12. q. 3.* Eiusdem sententia videatur *Falton*, 4. *dub. 15. quæst. 5. num. 15.* & *Turrecer*, *cap. 2. dīfiniti*. 91. n. 19. dicunt enim haec: Si quis receptus est in canonicum, licet nihil percipiat, nec distributiones quotidianas, nec aliud emolumen præbendæ ad præfæc. sed recipiens expedit in fixarum, tenetur ad horas, quia habet verum beneficium, & vocem in Capitulo, & statum in choro.

DUBIUM LXIX.

An quedam beneficia parva diocesis Palentina, quæ vulgo dicuntur Graderias, obligant ad recitandum boras canonicas.

¹ Quidam docti recentiores in suis manuscriptis dixerunt, nisi canticum graduum, si est in iuri in illa diocesi: immo refert aliquis ex illis audiutio, hunc usum est confirmatum per Sedium Apofolicanum: addit tamen se non potuisse certum huius rei rationem inventire, licet diligenter exquirat.

² Sit tamen conclusio. Haec graderiae obligant ad recitandum, quando sufficiens habent redditus, sicut & reliqua beneficia. Et forte illis, qui obtinuit, ut hi non recitent, et, quia communiter haec graderiae habent tenues redditus; ut ubi habent sufficiens redditus, obligant. Probatur, quia sunt vera beneficia, & dari non possunt. Sit quamplurimi valde docti recentiores Magistri.

³ Nota, quod cum de his graderiis non sit ita certum, quod obligent, & si aliquis illis non recitandi, possit minori scrupulo de his, quam de aliis beneficiis judicari; & ita si fructus non excedent viginti nummos aureos, possit permitte, ut non recitaret. Si ex neotericis aliqui viri docti.

DUBIUM LXX.

An habens plura beneficia exigua, quorum quodlibet propter tenuitatem non obligaret ad horas, at omnia simul accedant ad quantitatem, quæ sufficit ad obligandum, tenetur ad horas canonicas.

¹ R Epondetur teneri in hoc casu recitare. Ratio, quia recipit stipendium Ecclesiasticum, & ratio tituli Ecclesiastici, scilicet beneficii, & illud stipendium sufficiens est ad obligandum; impertinens autem est, five recipiat id ex uno, five ex pluribus beneficiis. Sic *Suarez* de relig. lib. 4. de horis canon. c. 21. n. 12. dicens hoc esse indubitatum. Idem tenet valde docti recentiores, & est omnino certum.

DUBIUM LXXI.

An qui habet solum beneficii titulum, & ex eis nullus fructus percipit, tenetur ad horas canonicas.

¹ N Ora, quod sex modis contingit habere titulum beneficii, & non percipere fructus. Primo, quia beneficiarius non reficit. Secundo, quia est excommunicatus, vel irregularis, vel suspensus. Tertio, quia ad tempus in penitentiæ delicti privatur fructibus. Quartio, quia ex flattu, vel confutatu, vel alio p[ro]vilegio fructus primi anni, vel plurimi referuntur fabricæ Ecclesie, vel beneficiario proxime defuncto. Quinto, quia beneficium est illicitum. Ultimo, quia fructus referuntur pro penitente renunciatis beneficiis. Et quia in qualibet horum modorum est specialis difficultas, de illis seorsim dubitis sequitur. Secundum est: in præficiariarum verò soli vertitur in dubium generi, an obligatio recitandi configuratur ex solo beneficii titulo, ac prœdicto solus ille obligat, etiam cum, qui fructus nequit percipere; an configuratur ex beneficii titulo cum fructu perceptione, ac prœdicto qui fructus nequit percipere, solitus sit ad recitandi obligatione.

² Triplices est sententia.

³ Prima docet, solum beneficii titulum absque fructuum

Consiliorum Moralia.

150

³ Secunda sententia sic distinguunt. Si ille beneficiarius sponte sua fulcepit illum beneficiū, teneat ex solo titulo recitare, & sibi imputet; si vero cogitur à superiori, ut acceptet beneficium sine fructibus, non teneat, quia, quod obedientia compulsa facit, non est sibi imputandum. Sic *Lederm.* 2. 4. 9. 16. art. 4. dub. 5.

⁴ Tertia sententia docet, quod quando beneficiarius habet titulum beneficii sine fructibus omnino, & per illum non fiat, quominus fructus habeat, non teneat recitare. Ratio, quia cum recitandi obligatio non nisi ex facto ordine, vel perceptione mercedis confurgat, injussum videatur onus imponere, cui merces negatur, ut habetur *c. i. campanum apolloniu*, de probab., & et regula juris *in 6. Qui sentit omnes, debet & commodum sentire.* Hanc docent *Sot. lib. 10. de iust. g. 5. art. 3. vers. Pari modo de illo. Synt. Reg. auren trax. 3. de q. imperiitentia, capu 19. Capit. & Palac. in summa, verb. hora, ubi Art. n. 1. Nieuw in summa, p. 68. Iosephus Angelus floribus g. theolog. mat. de resu ubi dicunt, beneficiarium excommunicatum teneri ad horas, nec diliguntur, ut iuste, vel iusti, sit excommunicatus. Idem tenet *P. Henriquez à me confutus.**

⁵ Secunda nota, si per irregularitatem, vel depositio nem, vel alio modo ex rotis amitteret beneficium, ita quod deseruit esse beneficiarius, non teneat recitare. Ratio, qui celsante causa, debet & efficiet celsare. Sic *Cord. Cor. Palac. ubi supra.* *Turcer. c. 1. dub. 91. n. 19. Nav. c. quando. c. 7. n. 20. &c. ali. Hinc*

⁶ Hinc fit, quod si beneficiarius mercede gratis confer fructus alteri, ut si parentes, vel eius consanguinei ex eius voluntate fructus percipiunt, teneat recitare, quia ipse sentiat recipere, cum eius voluntate, & nomine alteri capiat. Sic tenuer omnes, & specialiter *Navarr. Cord. Sot. Leder. ubi supra.* *Palac. 4. dub. 15. dub. 9. fol. 144.*

DUBIUM LXXII.

An beneficiarius, qui fructus beneficii non percipit, quia non residet, & solum fructus dantur residentibus, teneatur ad horas.

¹ *H*ac in re certum est quod si contra ordinem iuris non residet, teneat recitare; quia per ipsum fiat, quominus fructus percipiatur, & sicut ei culpa non residet. Sic omnes *Dodores* citandi, & citati *dub. prae-*
denti pro tercia opinione.

² At difficultas est, an quando non residet ex legitima causa, & secundum ordinem iuris, ut si scholasticus causa studii non residet, & cum legitima licentia, & ideo fructus non percipiatur, teneat recitare. Duplex est sententia.

Prima docet, hunc teneat recitare. *Ratio*, quia per ipsum sicut non facere fructus suos, siquidem ob culpam suam damnatus est. Item quia ipsa punio judicis videatur supponere, quod recitat, quia est pena, quam infert, sicut private illius fructibus: ut autem fructus sunt fui, debet recitare. Hanc tenet *Palac. 4. dub. 15. & Turcer. c. 1. dub. 91. num. 19.* ubi hoc dicunt, quod beneficiarius, potquam adeptus est beneficii, totum emolumenum perdat, teneat ad horas. Idem tenet quidam doctus neotericus in suis scriptis.

² Secunda sententia docet, hunc non teneat recitare. *Ratio*, quia obligatio recitandi in beneficiario non est, nisi propter sufficiendum datum. sed Ecclesiæ privat hunc iure proximo recipienda sufficiendum, & hoc ablique sua culpa, & cum legitima licentia, & causa iure expressa: ergo, *Iacobus* *verb. hora, n. 4. Greg. Lopez. l. 23. vers. han de dez. iii. 6. part. 1.* & hanc sententiam dicunt forte esse veram *Tobian. verb. hora, num. 3. Synt. ibi, g. 2. dub. 3.* Hanc tenet *P. Henriquez*, ut retulit quidam doctus neotericus in suis scriptis. Et hanc sententia est probabilior, & amplectenda.

DUBIUM LXXXIII.

An beneficiarius, qui fructus beneficii non percipit, eo quod est excommunicatus, irregularis, vel suspensus, teneatur recitare.

¹ *D*uplex est sententia. Prima docet, non teneat recitare. *Ratio*, quia nequont tales percipere fructus beneficii. Hanc tenet *Bri-*
reth. quidib. 4. propositione 5.

² Secunda sententia docet teneri hor recitare. *Ratio*, quia sufficiens, & irregularis ante sententiam iudicis non amittunt beneficium, nec beneficii redditus, ut habens *supra dub. 14. & 15.* excommunicatus vero potest consequi fructus beneficii, cum per ipsam fieri, quominus abolitur, & sic eos consequtatur. Si vero, facta diligentia, per ipsum non fieri, quominus abolitur, non perdit beneficii fructus, ut habens *supra dub. 11.* Hanc tenet *Sot. lib. 10. de iust. g. 5. art. 3. vers. Pari modo de illo*, ubi hoc docet de excommunicato. Idem de excommunicato docet *Josephus An-*
glesi floribus g. theolog. 2. p. materia de resu, ubi de Clericis re-

stitutione obnoxii, fol. 208. *Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.* ubi refert pro eadem sententia *Card. Gigas. Decimus. Ali-*
bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-
recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-
*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-*
carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-
nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est*

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, & quoddam docto-

recentiores. Idem tenet de irregulari suspensi, & excom-

*municato, *Cord. summa. g. 186. Turcer.* referens *Rapier.*
Ges. & Hofsiensem c. 1. dub. 91. n. 11. idem tenet *Paled. 4. dub. 15. quidib. 5. num. 15.* ubi hoc dicit: *si postquam benefi-**

carius præbendam adeptus est, totum emolumenum perderet, te-

nentem restare. Et hac sententia, tamquam verissima, est

situacione obnoxii, fol. 208. Cev. 3. var. 6. 13. n. 8. vers. 12.

ubi refert pro eadem sententia Card. Gigas. Decimus. Ali-

bertum de Ferraris. Joannem de Lignano, &

⁷ Tandem solvenda sunt argumenta primæ sententiae. Ad primum, quod possum est *sap. dub. 71.* in prima opinioni responderetur, quod cum hoc fiat auctoritate Papæ, non est illi imputandum, sed potius videtur, quod Papa privando illum fructibus omnibus, consequenter absolvat eum ab obligatione recitandi. Et ad id inconveniens, quod infertur, scilicet quod nec teneretur ad ministerium, quod exigit illud beneficium in Ecclesia, responderetur, quod si Papa referavit omnes fructus, & administrationem in Ecclesia, habens titulum ad nihil tenebatur: si vero solo fructus, tenebatur ad administrationem, & ad recitandum; quia iam recipier aliquos fructus pro illa administratione, ut diximus.

⁸ Ad secundum argumentum ibi positum responderetur negando antecedens, sed tantum acceptum titulum cum onere, quod habet titulus ex se; ac titulus solum beneficii non haber onus recitandi, sed ratione fructuum.

⁹ Ad aliud argumentum in praetenti dubio positum pro prima opinione patet ex dicendis *dub. sequenti.*

D U B I U M LXXXVIII.

An in his cassibus, quibus dubio precedenti diximus, quod habens solum titulum beneficii non tenetur recitare, teneatur ad horas canonicas pensionarius ille, qui recipit fructus.

^T Rplex est sententia.

¹ Prima docet, quod, quando habens solum titulum sine fructibus reservatis alteri in pensionem non teneatur recitare, iuxta dicta *dub. preced.* teneatur recitare horas canonicas pensionarius, cui illi fructus reservati sunt. Ratio, quia aliquis debet teneri ad recitandum ratione illius beneficii, ne beneficium hac obligatione, quam cauta, defraudentur; sed in hoc cau non teneat habens titulum; ergo tenebitur pensionarius. *Sic Nov. c. quando, H[ab]p. c. 7. num. 30. Cor. summa, p. 136. §. la tercera opinio.* Idem dicit *P. Henriquez*, à me confutus.

² Secunda sententia docet, quod quando illud beneficium habet aliquam administrationem, seu residentiam in Ecclesia, & referuntur fructus, & illa administratio habent titulum, teneat illi recitare, cui referuntur servitium, five sit ipse pensionarius, qui servit, five alter; quia hic administrator recipit stipendum beneficii, & titulo ecclesiastico, non beneficiari, sed administratoris; si vero beneficium nullum omnino habet administrationem, ut praefacionum, non teneat recitare habens titulum sine fructibus, nec pensionarius, cui referuntur sunt auctoritate Papæ illi fructus, quia hic est meritis pensionarius hinc titulo Ecclesiastico beneficiari, vel administratoris. Hanc tenuit quidam validus doctus neotericus in suis scriptis.

³ Tertia sententia expresse reprobatur primam, & secundam, & docet, quod auctoritate Papæ referuntur omnes fructus pro pensione, & etiam tertium, non teneat recitare, qui habet meritus titulum, nec etiam pensionarius; nec ille, qui habet servitium beneficii, five sit pensionarius, five alter, qui habet tale servitium sine titulo beneficii, & sic in nullo casu admittit pensionarium teneri ad horas canonicas. Probatur, quia cum obligatio recitandi horas canonicas est de jure positivo, non est alius imponenda, nisi in quibus ipsam jus obligat; sed non obligat illi ad recitandum illum, qui non est Religiosus, vel ordinis fratrum habet, vel beneficium; at in praetenti causa hinc pensionarius, etiam habeat administrationem, vere non habet beneficium; ergo non est obligandus. Et confirmatur, quia si curatus aliquis ex licentia Praelati substitueret aliquem, qui ministraret beneficio, & ratione ministerii acciperet manuaria, vulgo et pie de alter, nullus obligabit illum ad recitandum ratione illius administrationis, & ratione illum fructum: cujus signum est, quia si non recitaret, non compellere hos fructus restituere: ergo. Item quia Pontifex summus separans omnes fructus a beneficio, videtur dispensare, ut nullus recitet pro illo beneficio, nisi expresse det titulum, vel fructus, exprimens velle alterum ad recitandum obligari: quod potest facere, cum obligatio recitandi sit de jure positivo. Et volunt Papa contentus esse alii servitio, quod praefat, vel praefitione pensionarii sequentia horis, ob quod talis penitus est illi concessio. Hanc tenuit quidam validus doctus neotericus in suis scriptis, & videtur mihi multo probabilior ceteris.

⁴ Quarta docet, Ad officium defunctorum quandoque in Ecclesia dicitur, sicut ordinarii pertinens ad Ecclesiasticum officium, sicut in tota Ecclesia in die defunctorum: & in qualibet Ecclesia est aliqua super hoc specia confutatio, ut quod dicatur semel in hebdomada, &c. Aliquantum vero dicitur officium defunctorum in Ecclesia extraordinarii propter aliquam causam emergentem, ut ad praetatis alicuius personæ, vel ad sepelientium defunctorum, &c.

⁵ Quinta docet, Ad officium defunctorum, quod ordinarii dicunt in Ecclesia, teneatur Clericus beneficiarius, etiam existens in scholis. Ratio, quia recipit stipendum pro illo. *Sic D. Th. quodlib. 6. art. 8. Arm. verb. hora, p. 3. Syl. p. 9. Driedo lib. 2. de libertate Cleric., cap. 4. Turrec. c. 1. d[icit]. 91. n. 21. Nov. c. quando, H[ab]p. c. 10. n. 34. Sandoval. lib. de offic. canon. 1. p. c. 6.*

⁶ Quarta docet, quid si Ecclesia illa non dicte illud officium ex dotazione aliqua, elemosynam ad hoc relata, sed tantum ex confutidine, sed non beneficiari recitat juxta Breviarium Pii V. non tenebitur ad illud, *juxta alibi dicit.*

⁷ Secunda conclusio. Ad illud verò, quod extra ordinarii dicunt in Ecclesia, non teneat Clericus beneficiarius, etiam absens; quia id non pars officii, nec recipit propter illud stipendum. *Sic Turrec. Nov. lib. 2. & videtur teneat D. Thom. ibidem.*

⁸ Quinta conclusio. Similiter non teneatur ad alia suffragia, que sicut etiam extraordinarii in sua Ecclesia: patet eadem ratione. *Sic Turrec. ibidem.*

D U B I U M LXXXI.

An clericus beneficiarius, qui non recitat horas canonicas, teneatur fructus ex beneficio perceptos restituere, flando in solo iure naturæ ante decretum Concilii Lateranensis.

^D Uplex est sententia.

¹ Prima docet eum, qui iustè obtinet plura beneficia, scilicet ex iusta dispensatione, non teneri, nisi ferme recitare, quod dispensatio videtur ex pluribus illis beneficiis facere unum: at qui iustè plura obtinet, tenetur toties recitare quotidie horas canonicas, quod beneficia habet,

² D Uplex est sententia.

¹ Prima docet eum, qui iustè obtinet plura beneficia, scilicet ex iusta dispensatione, non teneri, nisi ferme recitare, quod dispensatio videtur ex pluribus illis beneficiis facere unum: at qui iustè plura obtinet, tenetur toties recitare quotidie horas canonicas, quod beneficia habet,

Ratio quia quolibet beneficium per se obligat ad recitandum, & in hac obligatione per nullum dispensatum est (quando enim iustè illa habet, Pontifex, qui in pluritate dispensat, dilipensare videtur, ne plures reciter;) ergo. Et confirmatur, quia alias defraudaret illa beneficiaria, rurum recitatione, ad quam singula obligant, & plures ministrant; qui illa beneficiaria deberent habere, singulas horas canonicas singuli erant recitatur. Hanc tenuit *Palad.* 4. d[icit]. 15. g. 5. n. 13. *Nov. c. quando, Lat. c. 22. num. 62. 63. Aut. summa virtutum, & vitorum, tom. 1. c. 21. §. que facit ad plura beneficiorum dispensationem, in terra quod facit, in fine illius. *GUILLELMUS PARISIENSIS*, quem refert, & sequitur *Dionys. Carth.* in episc. lib. uno contra puritatem beneficiorum, art. 17. & uno de vita Canonorum, art. 22. sub finem. At hanc sententiam probat late, & optimè *Suar.* de religione, lib. 4. de horis canonicas, c. 18. n. 17. ubi ait, effundit, dubitata, configundine, receptum, ut non possit in moralib[us] dubitare, & recitare. Favent etiam alii, qui quodcumque hanc disputantes dicunt, cum, qui iuste plura habet beneficia, non teneri ad plures recitandum: ubi videtur oppositum innovere in habente plura beneficia iustificare. *Hil. 1. art. 12. Rich. quodl. 2. g. 26. Dried. 1. 2. de libertate Christiana, c. 4.**

² Secunda sententia docet, cum qui plura habet beneficia, etiam iustificare, non teneri nisi ferme recitare quotidie horas canonicas. Probatur, quia hic est unus tantum minister, & quando plures rationes obligant ad recitandum concurrent in uno ministerio, non obligant illum, nisi ad se mel recitandum, ut plures ordines faci, scilicet subdiaconatus, diaconatus, & sacerdotum, vel ordo facer, & beneficium, licet inique suscipientur, non obligant, nisi ad ferme recitandum. Hanc tenuit *Palad.* 4. d[icit]. 15. d[icit]. 9. fol. 127. *¶ Suar. supra, n. 10.* & videtur mihi multo probabilior.

D U B I U M LXXX.

An scholasticus beneficiarius existens in studio, vel ex alia causa absens teneatur ad officium defunctorum, quod in sua Ecclesia dicitur.

¹ Nota, quod officium defunctorum quandoque in Ecclesia dicitur, sicut ordinarii pertinens ad Ecclesiasticum officium, sicut in tota Ecclesia in die defunctorum: & in qualibet Ecclesia est aliqua super hoc specia confutatio, ut quod dicatur semel in hebdomada, &c. Aliquantum vero dicitur officium defunctorum in Ecclesia extraordinarii propter aliquam causam emergentem, ut ad praetatis alicuius personæ, vel ad sepelientium defunctorum, & facias cetera ordinis sacerdotalis. Item quia beneficium non datur propter officium, ita ut propter importes conditionem, sed importat modum, & sic ille non adimplente non fuit restituendum fructus. Hanc tenet *Præpositus in summa*, c. num. 44. *Driedo lib. 2. de libertate Christiana*, cap. 4. paulo post principium, *Nov. c. quando, cap. 7. nn. 31. C. 10. lib. 3. fol. 37. Lat. c. 21. c. 4. Turrec. c. 1. d[icit]. 9. fol. 127. ¶ Sylva verb. hora, in fine, & verb. clericis, 4. 9. 23. *Pasanorum & Card.* cap. 1. de celebrat. Missar. *Felinus* & *poliphili*, de scriptor. n. 7. *Rofel. Clericus* 4. nn. 23. *Tab. beneficium* 3. 11. & verb. refit. cap. 19. *Arm. verb. beneficium* n. 69. *¶ verb. Clericus*, nn. 27. *D. Ant. 2. p. tit. 2. cap. 4. in fine*, & plures alii Doctores, quos refert *Sylva supra*, dicens eile ferre omnium. Et haec est communis sententia, ut dicer *Cov. ubi supra*. Idem teneat nonnulli valide docti recentiores. Et haec sententia est probabilior.*

D U B I U M LXXXI.

*revocand. donat. g. 66. Ang. verb. hora, num. 11. Adr. 4. materia de res. quest. an clericus teneatur restituere quod ultra viatum de redditibus beneficii consumptum, verf. Pro responsione. Et hanc sententia tuncore gloriose pragmatice antedictione, tunc, quod hinc canonice sunt decendit. Licet enim ferme omnes hi Doctores non explicent, quod iure naturali teneat beneficiarius non recitans restituere: at dicunt teneri restituere, & non meminere decreti Concilii Lateran. unde videntur sentire, ante tale decretrum, stando in iure naturali, teneri restituere. Idem teneat quidam docti neoterici in suis scriptis. Idem de habentibus beneficii simplex tenet *Nov. lib. 2. de libertate Christiana*, cap. 2. num. 197. *Secus de curatis*, qui habent alia ministeria, & cum *Navarra* refert *Arag. 2. 2. 9. 2. 2. 13. fol. 867.**

² Secunda sententia dicit, quod stando in iure naturali, & secundo decreto Concilii Lateranensis, non teneat restituere fructus beneficiarii non recitans. Probatur, quia nullus textus id præcepit, & nulla est ratio id convincens: quod enim beneficium datur propter officium, id non convincit, quia respondet optimè *Sylva*, ubi infra, primo quod beneficium non datur simpliciter, & omnino propter officium, sed etiam ut clericus afluxum in patrem Domini de patrimonio Domini vivat, & non mendicet, *cap. Diaconi*, 93. d[icit]. & cap. 2. de probanda. Item quia non solum horae canonicae sunt officium, propter quod datum est beneficiario, sed ministratio Sacramentorum, consolamentum, & verbis Dei, & debeatatio diuinorum temporum, quo populus confluit & denique, ut beneficiarius celebret, & facias cetera ordinis sacerdotalis. Item quia beneficium non datur propter officium, ita ut propter importes conditionem, sed importat modum, & sic ille non adimplente non fuit restituendum fructus. Hanc tenet *Præpositus in summa*, c. num. 44. *Driedo lib. 2. de libertate Christiana*, cap. 4. paulo post principium, *Nov. c. quando, cap. 7. nn. 31. C. 10. lib. 3. fol. 37. Lat. c. 21. c. 4. Turrec. c. 1. d[icit]. 9. fol. 127. ¶ Sylva verb. hora, in fine, & verb. clericis, 4. 9. 23. *Pasanorum & Card.* cap. 1. de celebrat. Missar. *Felinus* & *poliphili*, de scriptor. n. 7. *Rofel. Clericus* 4. nn. 23. *Tab. beneficium* 3. 11. & verb. refit. cap. 19. *Arm. verb. beneficium* n. 69. *¶ verb. Clericus*, nn. 27. *D. Ant. 2. p. tit. 2. cap. 4. in fine*, & plures alii Doctores, quos refert *Sylva supra*, dicens eile ferre omnium. Et haec est communis sententia, ut dicer *Cov. ubi supra*. Idem teneat nonnulli valide docti recentiores. Et haec sententia est probabilior.*

³ Alii vero decretum Concilii Lateran. rigide intelligunt, & dicunt, post primos sex menses ab obtento beneficiario non recitante etiam una die, teneri restituere fructus restituere pro rata. Ratio, quia ita dicit aperte Concilium Lateran. *Sic Nov. c. quando, c. 7. nn. 31. C. 10. lib. 3. fol. 37. Lat. c. 21. c. 4. Turrec. c. 1. d[icit]. 9. fol. 127. ¶ Sylva verb. hora, in fine, & verb. clericis, 4. 9. 23. *Pasanorum & Card.* cap. 1. de celebrat. Missar. *Felinus* & *poliphili*, de scriptor. n. 7. *Rofel. Clericus* 4. nn. 23. *Tab. beneficium* 3. 11. & verb. refit. cap. 19. *Arm. verb. beneficium* n. 69. *¶ verb. Clericus*, nn. 27. *D. Ant. 2. p. tit. 2. cap. 4. in fine*, & plures alii Doctores, quos refert *Sylva supra*, dicens eile ferre omnium. Et haec est communis sententia, ut dicer *Cov. ubi supra*. Idem teneat nonnulli valide docti recentiores. Et haec sententia est probabilior.*

D U B I U M LXXXII.

An post Concilii Lateranensis decretum, & motu proprium Pii V. beneficiarius non recitans teneatur fructus beneficii restituere,

¹ Nota in Concilio Lateranensi sub *Lege X. fol. 3. & 8. statuimus*, dic haberi. *Statuimus*, quod quilibet habens beneficium cum cura, vel sua illa, post sex menses ab obtento beneficiario non recitante esse hoc decretem. *Sandoval. Josephus Angles u[er]bi supra.* Idem tenet, & late probat *Suar. de Relig.* lib. 4. de horis canonicas, c. 30. 4. nn. 2. ubi addit, falso post constitutionem Pii Quinti dubitari non posse de vigore illius. *Cov. ubi supra*, *Corub. summa*, qu. 33. *Castro lib. 2. de lego parziali*, cap. 5. argumento 9. de pro eadem videntur esse sententia *Bernardus Diaz*, præst. crimin. c. 49. *¶ Greg. Loges lib. 14. tit. 6. part. 1. ver. 1. in lege Hispana*, ubi referunt hoc decretum teneat in summa habens, & non dicunt, non esse usum receptum. *Idem tenet Satu*, *Menochius*, *Salzedo ubi supra*, non enim negant, esse usum receptum, & obligare hoc decretum, immo dicunt, obligare, p[er] tamen interpretantur illud. Idem nonnulli docti recentiores in suis scriptis.

² Secunda conclusio. Decretum Concilii Lateranensis citatum, est reverendum tanquam usum receptum, & sic beneficiarii non recitantes horas canonicas sunt, secundum illud, obligandi ad fructum restituendum. Quod licet ante constitutionem Pii Quinti non esset adeo certum, iam tamen post illud nequit sub dubium cadere, ut contabat ex concilio, subicienda. *Sic Nov. locis citatis*, dicentes se vidisse practica receptatione esse hoc decretum. *Sandoval. Josephus Angles u[er]bi supra.* Idem tenet, & late probat *Suar. de Relig.* lib. 4. de horis canonicas, c. 30. 4. nn. 2. ubi addit, falso post constitutionem Pii Quinti dubitari non posse de vigore illius. *Cov. ubi supra*, *Corub. summa*, qu. 33. *Castro lib. 2. de lego parziali*, cap. 5. argumento 9. de pro eadem videntur esse sententia *Bernardus Diaz*, præst. crimin. c. 49. *¶ Greg. Loges lib. 14. tit. 6. part. 1. ver. 1. in lege Hispana*, ubi referunt hoc decretum teneat in summa habens, & non dicunt, non esse usum receptum. *Idem tenet Satu*, *Menochius*, *Salzedo ubi supra* citatos. Eam docent nonnulli docti, quod est p[otes]t, & sic obligat post judicis sententiam.

³ Tertiis dicunt statutam in hoc decreto magis videam, quia iuste obtinet *Praelatis* imponi potest, quam ut quis ad eam per se teneatur. *Sic Petrus Soli lib. de inst. cardinorum, tract. de vita sacerdotum, leff. 1. verf. nec illud.* Et non abhorret ab hoc. *Metina lib. 2. iug. conf. cap. 14. §. 11. nam inter solutiones, quas adhuc ad motum proprium Pii Quinti, qui est confirmatione Concilii Lateranensis, altera est, quod est p[otes]t, & sic obligat post judicis sententiam.*

⁴ Alii vero dicunt, decretum Concilii Lateranensis obligare, sed non eo rigore, quo ionat, non enim tam rigide obtemperare, unde beneficiarius, qui uno vel duobus diebus non recitat, non est cogendus ad fructum restituendum, qui correspondet illi dici, quia beneficium non tantum datur pro horis recitandis, sed etiam pro aliis officiis: quando vero orandi omilio, ulterius procedet, tenetur restituere fructus. *Sic docent Satu lib. 10. de just. qu. 5. art. 6. Menochius lib. 2. de arbit. iudicij. centuria 5. cap. 429.* Eiusdem sententia videtur esse *Cov. lib. 3. var. cap. 13. nn. 10. & Salzedo in addit. ad cap. 49. præstice crimin.*

Bernardi Diaz; nam referunt hanc sententiam *Sotii*, & non improbat, unde illam videntur approbare. *Immo Matina ubi supra*, dicit, quod beneficiarius, qui alia habet minia præter horas, ut capellanus, qui aliquot tempore facere tenetur, vel parochus, qui teneat administrare sacramenta, si toto anno alia obear ministeria, & recitare, ex hoc quod odo, vel decem diebus omissit recitare, non est compellendus ad aliquam restituendum:

⁵ Secundo dicunt aliqui autores hujus sententia, quod beneficiarius non recitans per primos sex menses, ab obtento beneficii, teneat restituere fructus beneficii, sicut non recitans post sex menses, etiam stando in iure naturali, teneri restituere. Idem teneat quidam docti neoterici in suis scriptis. Idem de habentibus beneficii simplex tenet *Nov. lib. 2. de libertate Christiana*, cap. 2. num. 197. *Secus de curatis*, qui tenet administrare sacramenta, & probant primi, quia si Concilium intelligat (ut ali volent) quod ulque post sex menses non cogat beneficiarius non recitans restituere fructus, videtur nimis relaxatio. Item quia non bene coharent verba sequentia ejusdem Concilii: cum præcedentibus, habet enim prius, quod qui post sex menses ab obtento beneficii non recitans, pro rata restituat. Potest vero subditur, si vero ultra dictum tempus in summa negligientia contumaciter permaneat. Ergo haec ultima verba, in summa negligientia, aperte denotant negligientiam priorem sex mensum obligare ad restituendum pro rata: quandoquidem post illos adhibet majorum poenam, scilicet privationis beneficii. Unde sensus Concilii est, quod qui per sex menses non recitaverit, teneat tantum fructus restituere: at post sex menses, si adhuc non recitaverit, possit privari beneficii, Sic *Sotii*, *Menochius ubi supra*.

⁶ Alii vero decretum Concilii Lateran. rigide intelligunt, & dicunt, post primos sex menses ab obtento beneficiario non recitante etiam una die, teneri restituere fructus restituere pro rata. Ratio, quia ita dicit aperte Concilium Lateran. *Sic Nov. c. quando, c. 7. nn. 31. C. 10. lib. 3. fol. 37. Lat. c. 21. c. 4. Turrec. c. 1. d[icit]. 9. fol. 127. ¶ Sylva verb. hora, in fine, & verb. clericis, 4. 9. 23. *Pasanorum & Card.* cap. 1. de celebrat. Missar. *Felinus* & *poliphili*, de scriptor. n. 7. *Rofel. Clericus* 4. nn. 23. *Tab. beneficium* 3. 11. & verb. refit. cap. 19. *Arm. verb. beneficium* n. 69. *¶ verb. Clericus*, nn. 27. *D. Ant. 2. p. tit. 2. cap. 4. in fine*, & plures alii Doctores, quos refert *Sylva supra*, dicens eile ferre omnium. Et haec est communis sententia, ut dicer *Cov. ubi supra*. Idem teneat nonnulli valide docti recentiores. Et haec sententia est probabilior.*

⁷ Secunda dicit haec sententia, quod qui non recitat inter primos sex menses ab obtento beneficiio, non teneat restituere fructum restituere pro rata. Ratio, quia ita dicit aperte Concilium Lateran. *Sic Nov. c. quando, c. 7. nn. 31. C. 10. lib. 3. fol. 37. Lat. c. 21. c. 4. Turrec. c. 1. d[icit]. 9. fol. 127. ¶ Sylva verb. hora, in fine, & verb. clericis, 4. 9. 23. *Pasanorum & Card.* cap. 1. de celebrat. Missar. *Felinus* & *poliphili*, de scriptor. n. 7. *Rofel. Clericus* 4. nn. 23. *Tab. beneficium* 3. 11. & verb. refit. cap. 19. *Arm. verb. beneficium* n. 69. *¶ verb. Clericus*, nn. 27. *D. Ant. 2. p. tit. 2. cap. 4. in fine*, & plures alii Doctores, quos refert *Sylva supra*, dicens eile ferre omnium. Et haec est communis sententia, ut dicer *Cov. ubi supra*. Idem teneat nonnulli valide docti recentiores. Et haec sententia est probabilior.*

⁸ Tercia conclusio. Etiam beneficiarius uno die tantum omittat officium divinum, immo & unicam tantum horam canonicaem, dummodo integrum omittatur, teneat restituere pro rata eam partem fructum, qua tali recitationi respondet. Haec conclusio est contra *Sotum*, *Menochium*, *Covar.*, *Salzedo*, *ub[er] supra*, & nonnulli valide docti neoterici, quod modo communis placitum.

⁹ Note conclusio. Hanc esse veram, licet teneamus, beneficiarius non recitante teneri fructus restituere, stando in iure natura, quia Ecclesia, quae est creditor, & obligat ad hoc omnis, credit juri suo quod restituendum per primos sex menses. Sic quidam valde docti recentiores contra *Aragon supra*. *¶* Tertia conclusio. Etiam beneficiarius uno die tantum omittat officium divinum, immo & unicam tantum horam canonicaem, qui iuste obtinet, qui non est cogendus ad fructum restituendum, qui correspondet illi dici, quia beneficium officiis: quando vero orandi omilio, ulterius procedet, tenetur restituere fructus. *Sic docent Satu lib. 10. de just. qu. 5. art. 6. Menochius lib. 2. de arbit. iudicij. centuria 5. cap. 429.* Eiusdem sententia videtur esse *Cov. lib. 3. var. cap. 13. nn. 10. & Salzedo in addit. ad cap. 49. præstice crimin.*